

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 16 stycznia 2014 r. – CO Sociedad de Gestion y Participación SA i in. przeciwko De Nederlandsche Bank NV, De Nederlandsche Bank NV przeciwko CO Sociedad de Gestion y Participación SA i in.

(Sprawa C-18/14)

(2014/C 112/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: CO Sociedad de Gestion y Participación SA, Depsa 96 SA, INOC SA, Corporación Catalana Occidente SA, La Previsión 96 SA, Grupo Catalana Occidente SA, Grupo Compañía Española de Crédito y Caución SL, Atradius NV, Atradius Insurance Holding NV, J.M. Serra Farré, M.A. Serra Farré, J. Serra Farré

Druga strona postępowania: De Nederlandsche Bank NV

&

Strona wnosząca apelację: De Nederlandsche Bank NV

Druga strona postępowania: CO Sociedad de Gestion y Participación SA, Depsa 96 SA, INOC SA, Corporación Catalana Occidente SA, La Previsión 96 SA, Grupo Catalana Occidente SA, Grupo Compañía Española de Crédito y Caución SL, Atradius NV, Atradius Insurance Holding NV, J.M. Serra Farré, M.A. Serra Farré, J. Serra Farré

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy gdy organ właściwy wyraźnie zezwala na planowane nabycie w rozumieniu art. 15a dyrektywy 2007/44 to może on na podstawie przepisów prawa krajowego obwarować to zezwolenie ograniczeniami lub wymogami? Czy ma znaczenie okoliczność, czy te ograniczenia lub wymogi znajdują oparcie w zobowiązaniach podjętych wcześniej przez potencjalnego nabywcę w rozumieniu motywu 3 tej dyrektywy?
- 2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy ograniczenia lub wymogi ustanowione przez organ właściwy muszą być niezbędne w tym znaczeniu, że gdyby nie zostały one ustanowione to organ właściwy uważałby się, na podstawie oceny dokonanej w świetle kryteriów sformułowanych w art. 15b ust. 1 dyrektywy 2007/44, za zobowiązany do wyrażenia sprzeciwu wobec planowanego nabycia?
- 3) Jeżeli ustanawianie ograniczeń i wymogów jest dopuszczalne, to czy art. 15b ust. 1 dyrektywy 2007/44 stanowi podstawę dla tego by organ właściwy formułował w ramach nabycia wymogi dotyczące struktury korporacyjnej przedsiębiorstwa, którego dotyczy planowane nabycie, takie jak dualistyczny model rady nadzorczej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Duisburg (Niemcy) w dniu 20 stycznia 2014 r. – Elfriede Stermann, Hans Gerd Stermann przeciwko Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG

(Sprawa C-27/14)

(2014/C 112/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Duisburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elfriede Stermann, Hans Gerd Stermann

Strona pozwana: Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG

Postanowieniem Trybunału z dnia 14 lutego 2014 r. sprawa została wykreślona z rejestru.

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 grudnia 2013 r. w sprawie T-176/11 Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 28 lutego 2014 r. przez Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)

(Sprawa C-99/14 P)

(2014/C 112/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (przedstawiciele: K. Desai, solicitor, S. Ciscal de Ugarte, abogada)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- stwierdzenie, że odwołanie jest zasadne i dopuszczalne;
- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie T-176/11 Carbunión przeciwko Radzie, stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1 lit. a), b), f) oraz art. 3 ust. 3 (zwanymi dalej „zaskarżonymi przepisami”) decyzji Rady 2010/787 ⁽¹⁾ z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla (zwanej dalej „decyzją”) oraz wydanie ostatecznego orzeczenia co do istoty sprawy;
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów na jego poparcie.

- Po pierwsze, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył ciążący na nim obowiązek uzasadnienia zgodnie z art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości, jako że uznał, iż zaskarżone przepisy nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od pozostałej części decyzji.
- Po drugie, wnosząca odwołanie podnosi, iż Sąd naruszył prawo, gdyż uznał, że art. 7 decyzji byłby bezcelowy bez zaskarżonych przepisów.
- Po trzecie, Sąd naruszył prawo przy wykładni art. 3 ust. 1 lit. a) decyzji, ponieważ nie uznał, że termin przewidziany w tym przepisie określa szczególny zakres czasowy decyzji.